

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Monika Koba

w sprawie z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej w W. jako
następcy prawnego Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.
przeciwko M. G.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 6 czerwca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 15 lutego 2018 r., sygn. akt III Ca (...),

**1) odrzuca skargę kasacyjną w części dotyczącej
rozstrzygnięcia uwzględniającego apelację pozwanego (punkt 1)
oraz oddalającego apelację pozwanego od wyroku Sądu
Rejonowego w Ł. z dnia 25 listopada 2016 r., sygn. akt I C (...) w
zakresie dotyczącym połączonej sprawy o zapłatę kwoty
25.027,26 zł,**

**2) przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w pozostałej
części,**

**3) rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego
pozostawia w orzeczeniu kończącym postępowanie kasacyjne.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 listopada 2016 r. Sąd Rejonowy w Ł. orzekając w połączonych postanowieniem z dnia 22 listopada 2016 r. (k. 108) sprawach z powództwa (...) Banku SA w W. jako następcy prawnego Banku (...) SA w G. przeciwko pozwanemu M. G.: 1) w sprawie o zapłatę kwoty 73.403, 69 zł zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 71.803,69 zł z odsetkami umownymi, umorzył postępowanie w zakresie kwoty 1.000 zł, a w pozostałym zakresie oddalił powództwo (punkt I) 2) w sprawie o zapłatę kwoty 25. 027, 26 zł zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 24.827,26 zł z odsetkami umownymi, a w pozostałym zakresie oddalił powództwo (punkt II). Wyrokiem z dnia 15 lutego 2018 r. Sąd Okręgowy w Ł. orzekając na skutek apelacji pozwanego zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji w ten sposób, że w miejsce kwoty 71.803,69 zł, zasądził kwotę 66.282,40 zł a w miejsce kwoty 24.827,26 zł zasądził kwotę 21.575,82 zł (punkt 1), a w pozostałym zakresie oddalił apelację (punkt 2).

Orzeczenie to zostało zaskarżone skargą kasacyjną przez pozwanego w całości, z wnioskiem o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Jako wartość przedmiotu zaskarżenia wskazana została kwota 87.858,22 zł wynikająca z zsumowania kwot co do których apelacja w obu połączonych sprawach została oddalona (66.282,40 zł + 21.575,82 zł).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu w części dotyczącej rozstrzygnięcia uwzględniającego apelację (punkt 1 wyroku). Rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego, w tym zakresie, stanowi konsekwencję częściowego uwzględnienia apelacji i nadania wyrokowi Sądu pierwszej instancji nowej treści. W tej części orzeczenie Sądu drugiej instancji jest korzystne dla pozwanego, a dopuszczalność skargi kasacyjnej, podobnie jak innych środków zaskarżenia, uzależniona jest od wykazania przez skarżącego interesu prawnego w zaskarżeniu orzeczenia, który uwarunkowany jest wykazaniem pokrzywdzenia tym orzeczeniem (*gravamen*). Ocena pokrzywdzenia, stanowiącego warunek dopuszczalności zaskarżenia, musi poprzedzać badanie zasadności środka

zaskarżenia. Oznacza to, że skarga kasacyjna pozwanego, w tej części, jako niedopuszczalna na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. podlegała odrzuceniu (por. m.in. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego – zasada prawna - z dnia 15 maja 2014 r., III CZP 88/13, OSNC 2014, nr 11, poz. 108 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2014 r., II CSK 44/14, nie publ.).

Skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu również w części, w jakiej dotyczyła oddalenia przez Sąd drugiej instancji apelacji od rozstrzygnięcia zawartego w punkcie II 1 i 3 wyroku Sądu pierwszej instancji, co do kwoty 21.575,82 zł z odsetkami umownymi i kosztami procesu (punkt 2 wyroku). W tym zakresie skarżący pominął, że skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 50.000 zł (art. 398² § 1 k.p.c.). W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że połączenie na podstawie art. 219 k.p.c. spraw do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia jest zabiegiem jedynie technicznym i nie prowadzi do powstania jednej nowej sprawy. Wszystkie połączone sprawy zachowują swoją odrębność i są nadal samodzielnymi sprawami, zatem o dopuszczalności skargi kasacyjnej decyduje nie łączna wartość przedmiotu zaskarżenia ustalona, jako suma wartości poszczególnych, połączonych spraw, lecz wartość przedmiotu zaskarżenia w każdej z nich osobna (por. m.in. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 22 września 1967 r., I CR 158/67, OSNC 1968, nr 6, poz.105, z dnia 13 grudnia 1996 r., I PKN 43/96, nie publ., z dnia 31 maja 2006 r., IV CZ 41/06, nie publ., z dnia 6 października 2006 r., V CSK 206/06, nie publ., z dnia 15 listopada 2007 r., II CSK 418/07, nie publ., i z dnia 15 lutego 2008 r., I CZ 148/07, nie publ.). Wyrok Sądu drugiej instancji rozstrzygał łącznie o obu połączonych roszczeniach, jednak w sprawie o zapłatę kwoty 25.027,26 zł wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 21.575,82 zł, jest zatem niższa niż kwota 50.000 zł, co czyni skargę kasacyjną w tej części niedopuszczalną i uzasadnia jej odrzucenie.

Z przytoczonych względów na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. orzeczono, jak w punkcie pierwszym sentencji. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania

kasacyjnego pozostawiono do orzeczenia kończącego postępowanie kasacyjne (art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹).

aj